

SP4MP_MTO2

Závěrečný projekt

Bc. David Lukl

Téma: Relaxace

Problém: Zařazování relaxačních chviliek do výuky.

Otázka: Jak by relaxační chvilky napomohly k lepší soustředěnosti žáků ve škole?

Téma výzkumu: Výzkum se věnuje relaxaci žáků se specifickými vzdělávacími potřebami. Každý takový žák potřebuje určitou formu odpočinku, z důvodu krátkodobě trvající soustředěnosti a častého odpoutávání pozornosti. Takovým žákům mnohdy nestačí klasické přestávky, zvláště na speciálních školách v případě zařazení blokové výuky.

Cíl výzkumu: Cílem výzkumu je zjistit, zda a jak by relaxační chvilky přispěly k lepší soustředěnosti žáků se specifickými vzdělávacími potřebami. Tento výzkum by měl napomoci určit univerzální dobu, po kterou by měl odpočinek trvat, abychom ji mohli uplatnit hromadně na celou třídu a neurčovat ji individuálně pro každého žáka.

Hlavní výzkumná otázka:

Jak relaxovat se žáky se specifickými vzdělávacími potřebami?

Vedlejší otázky:

Jak relaxace přispívá k lepší soustředěnosti žáků?

Jakou univerzální délku relaxace zvolit?

Výzkumná strategie: Výzkum bude **kvalitativní**, protože výzkumný vzorek obsahuje jednotky s odlišnými vlastnostmi.

Metoda sběru dat: Pozorování

Počet zkoumaných jednotek: Předpokládáme, že počet žáků se speciálními vzdělávacími potřebami ve třídě, je snížený. Proto bude zapotřebí provádět výzkum ve více třídách.

Způsob kontaktování: Bude probíhat přímé pozorování při hospitaci ve škole.

Scénář rozhovoru:

Úvod: “Dobrý den, jmenuji se David, jsem studentem Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity a chtěl bych vás poprosit, zda byste mi pomohli. Nebojte, nebudu se na nic ptát, stačí mi, když vás budu pozorovat. Chtěl bych zjistit, jak vám půjde učení poté, co si chvilku odpočnete.”

Představení dětí: Postací jména, pro přehled je možno zakreslit je do zasedacího pořádku.

Pozorování: Při pozorování proběhne měření času. K jednotlivým žákům bude zapisována doba, po kterou relaxace trvala.

Závěr: “Děkuji vám za vaši trpělivost, doufám, že jste se mě nebáli. Bylo příjemné strávit s vámi pár hodin, moc jste mi pomohli.”

Možné problémy: Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami jsou zvyklí na svého pedagoga/pedagogy a proto mohou být nervózní nebo rozptýlení z přítomnosti cizího člověka ve třídě. Může se také stát, že si “škodolibí” žáci schválně budou dobu relaxace prodlužovat nebo zkracovat, což povede k nepřesnému záznamu. Žáci, kterým stačí k relaxaci kratší doba budou

nečinně sedět, zatímco budou čekat na své spolužáky.

Poznámky z prvního pozorování: Zápis křestních jmen žáků. U každého z nich
záznam časové délky, po které se sám vrátí k práci,
následně záznam, jak moc je schopný se soustředit.

Jan: 5:30, soustředí se: **plně** – částečně – málo

Martina: 4:50, soustředí se: **plně** – částečně – málo

Michal: 3:58, soustředí se: **plně** – částečně – málo

Daniel: 4:22, soustředí se: plně – **částečně** – málo

Petr: 4:35, soustředí se: **plně** – částečně – málo

Zdena: 4:12, soustředí se: plně – **částečně** – málo

Modifikace výzkumného návrhu:

Tabulka se záznamem jména, času, míry soustředění a

Jméno:	Trvání:	Míra soustředění		
		plně	částečně	málo
		plně	částečně	málo
		plně	částečně	málo
		plně	částečně	málo
		plně	částečně	málo
		plně	částečně	málo
		plně	částečně	málo
Průměr:		/////	/////	/////
Počet:	/////			

Literatura:

BARTOŇOVÁ, Miroslava. Edukace žáků se specifickými vzdělávacími potřebami: zaměření na edukaci žáků se specifickými poruchami učení. 1. vyd. Brno: MSD, 2005. 267 s. ISBN 80-86633-38-1

BARTOŇOVÁ, Miroslava. Kapitoly ze specifických poruch učení. I. Vymezení současné problematiky. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2004. 128 s. ISBN 80-210-3613-3.

BARTOŇOVÁ, Miroslava. Kapitoly ze specifických poruch učení. II. Reeducace specifických poruch učení. 1. vyd. Brno: MU, 2005. 152 s. ISBN 80-210-3822-5.

BARTOŇOVÁ, Miroslava; VÍTKOVÁ, Marie. Přístupy ke vzdělávání žáků se specifickými poruchami učení na základní škole: sborník z konference s mezinárodní účastí. Brno: Paido, 2007. 128 s. ISBN 978-80-7315-150-8 .

ČERNÁ, Marie, a kol. Lehké mozkové dysfunkce. 3. vyd. Praha: Karolinum, 2002. 224 s. ISBN 80-7184-880-8.

MICHALOVÁ, Zdeňka. Specifické poruchy učení a chování. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2003. 46 s. ISBN 80-7290-115-X.

MÜLLER, Oldřich, a kol. Dítě se speciálními vzdělávacími potřebami v běžné škole. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001. 289 s. ISBN 80-244-0231-9.

NORWICH, Brahm; KELLY, Narcie. Moderate learning difficulties and the future of inclusion. New York: RoutledgeFalmer, 2004. 197 s. ISBN-13 978-0415319744.

PIPEKOVÁ, Jarmila, a kol. Kapitoly ze speciální pedagogiky. Brno: Paido, 1998. 234 s. ISBN 80-85931-65-6.

PIPEKOVÁ, Jarmila. Osoby s mentálním postižením ve světle současných edukativních trendů. 1. vyd. Brno: MSD, 2006. 208 s. ISBN 80-86633-40-3.

SWITZKY, Harvey N; HICKSON, Linda; SCHALOCK, Robert N. Mental retardation, personality, and motivational systems. New York: Elsevier Academic, 2006. 339 s. ISBN-13 978-0-12-366234-7.

VALENTA, Milan; MÜLLER, Oldřich. Psychopedie. 2. vyd. Praha: Parta, 2003. 443 s. ISBN 80-7320-063-5.

VÍTKOVÁ, Marie. Integrativní speciální pedagogika: integrace školní a sociální. 2. rozš. a přeprac. vyd. Brno: Paido, 2004. 463 s. ISBN 80-7315-071-9.

Zajímavé téma, ale tím že dáváte do souvislosti dvě proměnné (relaxace a míra soustředění), měl byste dělat kvantitativní výzkum (nejlépe experiment nebo hodnotící výzkum). Kvantitativnímu výzkumu také odpovídá vaše pozorovací tabulka, v kvalitativním výzkumu byste měl pozorovat úplně všechno ve třídě a pak teprve zjišťovat, jaké souvislosti existují.